

Марія.

Това бы было отъ моя страна . . .

Славчо, като не оставя пакъ Ма-
рія да го върне.

Не, вы, казвамъ, докачате го съ тоз'
начинъ!

Марія.

Моля вы, имайте добрината . . .

Славчо.

Не, никога!

Грабчо, самъ.

Ахъ, чортъ! ахъ чума! . . .

Славчо.

Видите ли? колко криво му става чи не
го приимате.

Грабчо, полегичка на Славча.

Ахъ предателю!

Славчо, Маріи.

Гледате какъ става като отчаянъ . . .

Грабчо, полегичка на сына си,
като го заплашва.

Ахъ, убійцо, разбойниче!

Славчо.

Тате! каква грѣшка имамъ азъ та мя
хокате? Гледате колко ся старая да я
убѣдя да го заварди; но тя не склонява.

Грабчо, полегичка на сына си
пакъ съ заплашваніе.

Проклѣтниче!

Славчо.

Ставате причина, госпожице, да ми ся
сърди и кара баща ми.